

ERDEI LILLA
Fliegende

Rózsássy Barbarának

*Értem semmi seb nem elég mély,
értem a szent vér hideg és híg,
nem válthat meg a szeretet,
sem a visszakapott élet.
Hogyan is magyarázzam?
A te szemed tengeröböl-zöld –
az enyém sötét, és sötéten nézek.
Összevethetők-e látomásaink?
Mondod, járt a te hajód is zord vizeken,
de az én hajóm a Hollandi maga.
Tán még irigyeltek is árbocodon a galambért,
szeretnék én is tanítvány lenni egy múzsa külsejével –
ám féllábúan, borda-kerék mögül, hínár-füzérű hidon
sohasem lehetek az.*

Repülés

*Billegő vízköpő kőudvar-magasban
alanti dohányzók szürke füstje köd –*

*nincsen dúc homályba fogadni
sem csillagok utat mutatni
csak hajnal felé véres vizeletszínű felhők –*

*repülni kéne már
karmaim a dermedt kötől végre elszakadjanak
légre bízni magam sötét folyóra mely hűsen tartja távol
toronyház-ormok miriád zátonyától a zuhanni-úszni bátrát –*

csak hagyni

ám legyen

*egyensúly küszöbén más egyensúlyok
más mélységek más magasságok felé –*